

Kufel spotyka pizzę

„Amazonia” w Teatrze Na Woli to nie tylko satyra na środowisko artystów. To przede wszystkim zabawna przypowieść o młodych, zagubionych ludziach, którzy próbują znaleźć sposób na życie. Świetnie wyreżyserowana, doskonale zagrana Agnieszka Michalak

Prace nad tekstem „Amazonii” Michała Walczaka trwały długo. Pierwsza wersja powstała ponad dwa lata temu na zamówienie ówczesnego dyrektora Teatru Na Woli Macieja Kowalewskiego, który jednak nie zdecydował się na jej wystawienie. W ubiegłym roku przed wakacjami sztuka trafiła w ręce Agnieszki Glińskiej i jej zespołu aktorskiego. Pod ich wpływem dramaturg kilkakrotnie tekst przerabiał.

Rzecz dotyczy młodych aktorów, tuż po szkołach. Biegają na castingi, podejmują się dorywczych zajęć, próbują znaleźć sposób na karierę i pieniądze. Sprzedać się komercji czy pozostać wiernym ideałom? Co dziś znaczą ideały? Pytania mnożą się z każdą minutą spektaklu.

Młoda absolwentka szkoły teatralnej Aneta (Agata Wątróbska) i lalus Krzys (Maciej Zakościelny) trafiają na plan absurdalnie głupiego serialu, którym rządzi nieco nadpobudliwy i wrzeszczący reżyser (świetny Krzysztof Stelmaszyk). Chłopak Anety to zakochany bez pamięci w grach komputerowych młody aktor Mundek (Paweł Domagała), który popala jointy i drepcze po ulicach przebrany za kufel do piwa. Poznaje w ten sposób Frankę (Patrycja Soliman), która pomyka w stroju pizzy. Dzięki France Mundek trafia pod skrzydła awangardowego reżysera wizjonera Jurka (doskonały Łukasz Lewandowski parodiujący kilku znanych reżyserów).

Teatr Jurka „rodzi się tu i teraz”, „płynie z duszy aktora”.

Podobne postaci znamy już z poprzednich dramatów Walczaka – „Piaskownicy” czy „Pierwszego razu”. Wciąż dzieciaki, choć powinni już dorosnąć. Trochę marzyciele, a jednak ambitnie chcą iść do przodu, grać wielkie role. A najbardziej szukają akceptacji.

Krzys Zakościelnego, słodki lalus grafoman, to doskonały komercyjny produkt. W serialach czuje się jak ryba w wodzie, a na boku tworzy ambitne monologi. Mundek nie sprzedaje się do sitcomu, tylko do ambitnego projektu, dzięki któremu chce „dotknąć wolności”. Franka Patrycji Soliman – najbardziej wyrazista w tej galerii karykatur – z dziarską miną dźwiga atrapę pizzy, by za chwilę „odkryć swoje ciało na nowo” w duchowym teatrze Jurka.

Glińska nie boi się przerysowań, nie stroni od szyderstwa, by sportretować środowisko, w którym na co dzień przecież funkcjonuje. Tak jak w „Lulu na moście” sprzed trzech lat operuje obrazami filmowymi – krótkie dynamiczne sceny, ostre cięcia, ekran z tyłu sceny, trailer serialu, w którym grają bohaterowie spektaklu.

**AMAZONIA | Michał Walczak |
Reż. Agnieszka Glińska | Obsada:
Agata Wątróbska, Patrycja Soliman,
Maciej Zakościelny, Paweł Domagała,
Krzysztof Stelmaszyk, Łukasz
Lewandowski | Teatr Na Woli |
Prapremiera 4 lutego**

♦ ♦ ♦ ♦

